

« Λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ σὰς ζητήσω τὰ πιστό-
λιά σας δι' ἄδοικορίαν τινα ἢν μελετῶ.

« **ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΣ.** »

Ὁ Κέστνερὸς ἐστειλε τὰ πιστόλια.

Ὁ ὑπὲρ τῆς εἰδοποιηθείσης περὶ τῆς μελετωμένης ἄ-
δοικορίας, προετοιμάζει τὰ πάντα διὰ τὴν αὐρίον, ὑπά-
γει μάλιστα καὶ ἐρωτᾷ καὶ τὸν κομμωτὴν· οὗτος
δὲ κατὰ διαταγὴν τοῦ κυρίου τοῦ γερμίζει τὰ πιστόλια
διὰ βολίω.

« Ὁ Ἱεροσόλυμο· ἔμεινε μόνος μετὰ μισημέριαν,
ἐξακολουθεῖ ὁ Κέστνερὸς. Ἀνεζήτησε καὶ ἀνεκάτωσε
τὰ χειρόγραφά του . . . ἔγραψε, περιπάτησε ταχέως
ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ ἐξῆλθε πολλάκις διὰ νὰ πλη-
ρῶσῃ διαφορά μικρὰ χιρῆ.

« Ὁ ὑπὲρ τῆς εἰσήλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του διὰ
νὰ τοῦ ἐκβαίῃ τὰ ὑποδήματα. Ὁ Ἱεροσόλυμος δὲν ἤ-
θέλησεν εἰπῶν ὅτι ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ ἀκόμη, καὶ τῷ ὄντι
περιπάτησε εἰς τὰς ἀγιάδας καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως
διέβη ταχέως ἐνώπιον προσώπων τινῶν, ἔχων μέχρι
τῶν ὀφθαλμῶν χαμηλωμένον τὸν πῖλόν του. Ἐνόστοι δ'
ἐφάνη ἱσχυρίζεσθαι παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὡς
ἄνθρωπος σκοπεύων νὰ βῆ εἰς ἐντὸς αὐτοῦ.

Τὴν 9 ὥραν εἰσήλθε πάλιν· διέταξε τὸν ὑπὲρ τῆς
τοῦ νὰ ἀναψῇ τὴν θερμάστραν, ἐπειδὴ δὲν ἐμελλε νὰ
κοιμηθῇ ἐν ὄρι· τὸν διέταξε διὰ νὰ κάμῃ ὄλας τὰς
προετοιμασίας διὰ τὴν 6 τῆς ἐπαύριον· ἔπειτα διέτα-
ξε καὶ τῷ ἔπεραν αἶον.

Μείνας μόνος ἐσχίσεν ὄλας τὰς ἐπιστολάς του καὶ
τὰς ἐξῆρσεν ὑπὸ τὸ γκαφεῖον· ἔπειτα ἔγραψε δύο αἰ-
λάς, μίαν πρὸς τὴν οἰκογένειάν του καὶ μίαν πρὸς τὸν
γραμματεῖα . . .

« Πάτερ, μήτερ, ἀδελφαί, ἀδελφοί πάντες μοι προσ-
φιλεῖς! Συγχαρῆσατε τὸν δυστυχῆ υἱὸν καὶ ἀδελφόν
σας. Ὁ Θεὸς εἴη μεθ' ὑμῶν! »

« **ΙΕΡΟΣΟΛΥΠΟΣ.** »

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιστολῇ ἐξήτει συγγνώμην παρὰ
τοῦ . . . διότι ἐτάραξε τὴν ἡσυχίαν τῆς οἰκίας του
τὸν βιβλιοῖ ὅτι ἢ πρὸς τὴν σύζυγόν του κλίσει αὐτοῦ
ὀπῆρξε πάντοτε ἐνάρετος· καὶ ἐλπίζει ὅτι ἐν τῇ αἰω-
νιότητι θέλει τῷ συγχαρῆθῃ νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ. Ἡ
ἐπιστολὴ ἐλήγε διὰ τὸν ἐξῆς λέξιων

« Μίαν ὥραν! καὶ θὰ ἐπανιδώμεν ἀλλήλους εἰς τὴν
ἄλλην ζωὴν! »

Ἐν μόνον ποτήριον οἴνου εἶχε πῆ. Ἡ *Αιμιλία*
Γαλλόττ ἐκεῖτο ἠνεωγμένη ἐπὶ τινος τραπέζιου, πλη-
σίον τοῦ παραθύρου . . .

Ἐτάρῃ τὴν νύκτα εἰς τὸ κοινὸν νεκροταφεῖον, μι-
κρὰ συνοδία, καὶ ἄνδρες φέροντες φανεὺς τὸν ἡκολού-
θησαν καὶ ὑπὲρ τῆς κομμωτῶν τὸν ἐξέφερον προηγου-
μένου τοῦ σταυροῦ. Οὐδεὶς τὸν συνώδευσεν ἱερέως.

Τὸ τέλος τοῦ *Βερθέρου* δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ ἢ
ἐπὶ σκητῆς μεγαλοπρεποῦς παραστάσεως τοῦ θλιβεροῦ
τούτου συμβεβηκότος ὅπερ καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς πραγ-
ματικότητος ἔγραψεν ὁ *Γαίθιος*. Ἄξιον περιεργείας
ἔσται νομίζομεν ἢ παραβολὴ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ *Κε-*
στνέρου, ἀπλῆς καὶ ἀτέχου, πρὸς τὰς λαμπρὰς *σε-*
λίδας τοῦ *Γαίθιου*, ἐν εἰς διαλάμπει παθητικωτέρα
ἀνάπτυξις. Ἡ παραβολὴ αὕτη ἔσται τρόπος τινα μά-

θημα συνδέσεως καὶ ὕφους γεινομένοι παρὰ τοῦ μεγί-
στου τῶν συγγραφέων τῆς *Γερμανίας*.

Ὡς πρὸς τὸ ὄλον τοῦ σχεδίου, τὰς ἰδιαιτέρας λε-
πομερείας, τὸ πρῶτον ἐκτύκωμα εἶναι τοσοῦτον πι-
στόν, ὡς τε ὁ πτωχὸς ἐκεῖνος *Κέστνερὸς* εἶναι ἐν ἀ-
γνοία του ὁ συνεργάτης τοῦ *Γαίθιου*. (ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟΛΕΣΘΟΝ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΣΗΣ

(*Συνέχ.*, ἴδε τευχ. *ΜΑ'* καὶ *ΜΒ'*.)

— 0 —

Ἡ συνέλευσις ἐλάμβανε βαθμηδὸν χαρακτηρισθῆναι
θεωρῶν, ἐξηκολούθησεν ὁ *Δὸν Κατάνος*, καὶ ἐνόησα
ὅτι ἐπίτηδες καὶ ἐκ προμελέτης ἐπροσπάθει νὰ κατα-
πιῆσθαι τὴν συζήτησιν διὰ τῶν κραυγῶν. Αἱ ἐπερωτή-
σεις διεσταυροῦντο, συνεκρούοντο, καὶ ἐμνησθίζοντο εἰς
τὴν γενικὴν σύγχυσιν ἢ δὲ στάσις, ἥτις εἶχεν ἀρχίσει
ἐπὶ τῆς πλατείας, ἐπιεξετείνετο καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν
τῆς συνεδριάσεως. Ἡ φωνὴ τῆς ἐπιεικειᾶς καὶ τῆς φι-
λανθρωπίας δὲν εἰσηκούετο, οὐδ' ὑπῆρχε ἐλπίς νὰ εἰ-
σακουσθῇ, ἐπιβαλλομένης ἡσυχίας διὰ τῆς ἐκφοβίσεως.
Ὁ ὀχλαγωγικὸς χειμῶν ἦτο ἀκράτητος, καὶ ἢ
θέλησις ἐκτὸς μόνου ἀνθρώπου δὲν ἐπῆρκει εἰς μετρία-
σιν τῆς ἐκπληκτικῆς ὀρμῆς του. Ὁ *Οὐέρτας*, ὠχρὸς
τὴν ὄψιν, τὸ βλέμμα σπινθηροβόλων, ἐφάνετο ἐτά-
ζων μετ' ἀπαθείας τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου. Ἐν τού-
τοις δὲν ἠδυνάμην εἶπε νὰ ἐξηγήσω τὴν διαγωγὴν του,
οὔτε νὰ προμαντεύσω ὅποιαν ἀπόρασιν ἐμελλε νὰ
λάβῃ

« Ἡ συζήτησις ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθῆται, κύριοι,
εἶπε μετ' ὀφθαλμῶν βροντώδη, ἥτις κατέπιπτε τὸν θόρυ-
θον, καὶ μετ' ἡσυχίαν πλήρη ἀπειλητικῆς ἀλαζο-
νείας. Ἀρκεῖ, ἀ· μὴ προχωρήσωμεν, Ἐνὸς φέρω τὰ
σημεῖα ταῦτα τῆς ἀρχηγίας, προσέθηκε τὸν πτωχὸν τὸ
στηθὸς του, ναι, ἐνὸς φέρω . . . διότι δὲν τὰ ἐγ-
κατέλειψα εἰσεῖτι, ἔβλεω ἐξακολουθῆ διδων διαταγὰς.

— Πολὺ καλὰ! ποῖν λοιπὸν εἶναι αἱ διαταγαὶ αὐ-
ται; ἀντίειπεν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς συνόδου *Δὸν*
Διέγος μετ' ἡσυχίαν. Τοῦλάχιστον ἄς μᾶς δοθῇ
ἐκ μέρους σας αὕτη ἢ συγκατάθεσις.

— Τώρα θέλετε τὰς μάθει, ἀπεκρίθη ὁ *Οὐέρτας*
μετ' ὑπερηφάνου ἀπαθείας. Κύριε *Δὸν Διέγος*, ὑποπρέ-
δρε τῆς συνόδου, γράψατε τὴν διαταγὴν ἢν θέλω σὰς
ὑπαγορεύσει. Οἱ δὲ κύριοι ἀξιωματικοὶ θέλουσι μᾶς
εἶπει ἐάν μείνωσιν εὐχαριστημένοι· γράψατε.

Σιωπῆ βαθεῖα ἐπέστη πρὸς στιγμὴν, ὁ *Δὸν Διέγος*
ἐκάθησεν ἐνώπιον τῆς τραπέζης μετὰ προσπονημέ-
νη ἀφελείας, καὶ ἔλαβε τὸν κάλαμαν ὅπως γράψῃ καθ'
ὑπαγόρευσιν τοῦ *Οὐέρτα*, ὅστις σπινθηροβόλῃ τῇ φωνῇ
ἔδωκε τὴν ἐξῆς διαταγὴν, ἥτις μὴ ἐξέπληξε.

Στρατιῶται καὶ πολῖται!

Ἡ κεντρικὴ συνέλευσις δι' ἀποφάσεως τῆς διατά-